

Arrest

nr. 237 527 van 26 juni 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ACHAOUI
Adolphe Lacomblélaan 59-61/b5
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 3 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. ACHAOUI, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 25 juni 2019 dient verzoeker een verzoek tot internationale bescherming in.

1.2. Op 17 december 2019 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voormeld verzoek niet ontvankelijk te verklaren omdat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“NIET-ONTVANKELIJK VERZOEK (INTERNATIONALE BESCHERMING IN EEN ANDERE EU LIDSTAAT)

F. W., M. (..)

Nationaal nummer: xxxxxxxxxxxxxx

CG nummer: xxxxxxxx

DVZ nummer: xxxxxxxx

Asielaanvraag: 25/06/2019

Overdracht CGVS: 17/09/2019

U werd gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) op 28 november 2019 van 09u10 tot 11u11, in het bijzijn van een tolk die het Tigrinya machtig is. Uw advocaat, meester Achaoui, was gedurende het gehele onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Eritrese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Tigrinya etnie. U bent geboren op 1 januari 1987 te Gensaba. Vanaf 2008 verbleef u te Sawa. U verliet Eritrea in januari 2017 en reisde via Soedan en Turkije naar Griekenland. Uw vingerafdrukken werden genomen te Griekenland en u diende er een verzoek om internationale bescherming in. U werd gehoord en na beoordeling van uw verzoek werd u de vluchtelingenstatus toegekend rond de maand mei 2019.

In Griekenland verblijft u van januari 2018 tot mei 2019 op het eiland Chios in een vluchtelingenkamp. Wanneer u de vluchtelingenstatus toegekend krijgt, verlaat u het eiland. U verblijft een maand in Athene, maar krijgt geen huisvesting en woont op straat. U krijgt er geen medische zorgen en vindt geen werk. In juni 2019 verlaat u Griekenland en reist via Italië en Frankrijk naar België, waar u op 25 juni 2019 een verzoek tot internationale bescherming indient.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: Eritrese identiteitskaarten van uzelf en uw familie, een kinderboekje, een huwelijks- en een doopcertificaat, een registratiebewijs van UNHCR, 4 foto's van Chios, een attest van een klinisch psychologe. Uw advocaat legt eveneens een bundel neer met rechtspraak.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u internationale bescherming hebt verkregen in Griekenland (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder verklaart u dat u het niet gemakkelijk is om daar te wonen zonder werk of medische zorgen (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 28/11/2019 (verder notities CGVS), p. 11). U verklaart eveneens dat u geen familiehereniging kon aanvragen, maar ook dat ze u geen huis of opleiding gaven (notities CGVS, p. 13). U haalt eveneens de algemene levenssituatie aan, waarbij u op straat moest slapen (notities CGVS, p. 15).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de internationale bescherming in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de

Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Gevraagd wat u dacht te gaan doen toen u het eiland Chios verliet - nadat u de internationale bescherming toegekend kreeg en dus niet langer blootgesteld was aan de situatie op dat eiland -, verklaart u dat het vanaf het begin uw plan was om het land te verlaten omdat het niet uw idee was om in Griekenland te wonen (notities CGVS, p. 8). Gevraagd hoelang u in Athene dacht te blijven, verklaart u dat het uw plan was om Athene zo snel mogelijk te verlaten. Gevraagd of u in Athene naar werk gezocht heeft, verklaart u dat er geen jobs waren in het (overheids-)kantoor en dat zelfs de mensen van Griekenland niet werken en er een hoog werkloosheidscijfer is. U heeft niet geprobeerd om op een andere manier – dan navraag te doen bij een arbeidskantoor – naar werk te zoeken (notities CGVS, p. 9). U verklaart verder dat ze u geen huis gaven toen u het kamp diende te verlaten (notities CGVS, p. 10). Gevraagd of u sociale huisvesting aangevraagd heeft, verklaart u dat ze u vertelden dat u het zelf moest zoeken (notities CGVS, p. 14) omdat u jong en alleenstaande bent, aangezien er zelfs voor families geen huisvesting gevonden kon worden. Gevraagd of u in Athene naar medische hulp gezocht heeft, verklaart u er geen medische hulp gevonden te hebben (notities CGVS, p. 12).

Gevraagd waar u gezocht heeft, verklaart u dat u enkel een dienst van vrijwilligers kon vinden en dat zij alleen eerste hulp gaven. Hoewel u verwijst naar psychologische problemen, verwondert het dat u aan deze organisatie geen doorverwijzing gevraagd heeft om psychologische begeleiding te kunnen verkrijgen, enkel en alleen omdat u niemand had die verantwoordelijk was om u informatie te geven over o.m. ziekenhuizen.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

U legt ter staving van uw asielaanvraag eveneens een attest neer van Medecins sans Frontieres. Het attest werd opgesteld door een klinisch psycholoog. Dit attest stelt dat 'Au vu de la grand fragilité psychique de monsieur, il me semble essentiel qu'un suivi psychologique durable et régulier soit mis en place. Une contrôle doit également être effectué au niveau psychiatrique afin de s'assurer de l'efficacité du traitement.' Dit is echter een conclusie die vanuit psychologisch oogpunt werd gemaakt, vooraleer er een onderzoek naar de geloofwaardigheid van de verklaringen werd gedaan. Uit het attest blijkt dat u psychologische problemen heeft, het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de psycholoog om de omstandigheden waarin deze problemen ontstaan zijn, vast te stellen. Het attest bevestigt dat u psychologische problemen heeft, maar biedt geen uitsluitsel over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn.

De rechtspraak die door uw advocaat neergelegd werd tijdens het gehoor betreft algemene rechtspraak. Elk verzoek om internationale bescherming wordt echter op haar individuele merites beoordeeld. De verschaft informatie kan het voorgaande niet wijzigen.

De door u neergelegde documenten, nl. de identiteitskaarten van uzelf en uw familie, het kinderboekje, het huwelijks- en doopcertificaat, de registratie bij UNHCR, de foto's van het eiland Chios, kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs al zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Verder wordt gewezen op het gegeven dat een medische problematiek op zich geen reden is tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Om een verblijfsrecht o.b.v. deze medische problematiek in orde te brengen, dient u hiertoe de geëigende procedure te volgen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ter terechtzitting werpt de verwerende partij de exceptie van onontvankelijkheid op wegens laattijdigheid van het beroep. Zij stelt dat blijkens de poststempel de bestreden beslissing op 19 december 2019 aangetekend verzonden werd aan de verzoekende partij. De termijn begon te lopen op 24 december 2019. De verzoekende partij had aldus tot en met 2 januari 2020 om beroep aan te tekenen. Evenwel werd het beroep pas ingediend op 3 januari 2020 en is het dus laattijdig.

2.2. Artikel 39/57, §1, tweede lid, 3° van de vreemdelingenwet luidt:

“§ 1.

(..)

Het verzoekschrift wordt ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht:

(..)

3° indien het beroep gericht is tegen de in artikel 57/6, § 3, eerste lid, bedoelde beslissing van niet-ontvankelijkheid.(..).

(..)”

§2, eerste lid, 2°, tweede en derde lid van voormeld artikel luiden:

“De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen:

(..)

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

(..)

De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op 19 december 2019 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats van de verzoekende partij. Bijgevolg begon de beroepstermijn, zoals de verwerende partij correct aangeeft, te lopen vanaf 24 december 2019. Verzoekende partij had aldus tot en met 2 januari 2020 de tijd om beroep in te dienen. Evenwel blijkt dat zij pas op 3 januari 2020 beroep heeft ingediend. De verwerende partij kan aldus gevolgd worden dat het beroep laattijdig werd ingediend.

Ter terechtzitting werd de advocaat van verzoekende partij gevraagd of er een reden was waarom het beroep niet binnen de voorziene beroepstermijn werd ingediend. Het is immers niet uitgesloten dat er sprake was van een overmachtssituatie.

De advocaat van verzoekende partij beperkt zich slechts tot de stelling dat zij denkt dat het beroep wel degelijk tijdig werd ingediend, dat haar secretariaat hierop steeds toeziet en verder dat haar cliënt zich in een ernstige situatie bevindt.

De Raad wijst er evenwel op dat overmacht enkel kan voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. Baert en G. Debersaques, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

De argumentatie aangevoerd ter terechtzitting betreft geen overmacht.

De door verwerende partij opgeworpen exceptie is gegrond.

Het beroep is onontvankelijk ratione temporis.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend twintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER